

Ontslag na ziekte

1. Ontstaan en loop van het geding

Appellant is bij beroepschrift, bij de Commissie ingekomen op 13 december 2004, in beroep gekomen van een besluit van 11 oktober 2004 van verweerster, uitgereikt aan appellant op 2 november 2004, houdende de opzegging van de arbeidsovereenkomst tussen partijen wegens arbeidsongeschiktheid per 1 februari 2005.

Van verweerster is een verweerschrift d.d. 31 januari 2005 ontvangen. Beide partijen hebben producties in het geding gebracht.

Met instemming van de Commissie en beide partijen heeft geen mondelinge behandeling van het beroep plaatsgevonden.

2. De feiten

Appellant is bij verweerster in dienst geweest als conciërge vanaf 1 september 2001. Vanaf 16 september 2002 is appellant wegens ziekte arbeidsongeschikt geweest en heeft hij voortdurend ziekteverlof genoten. Vanaf 8 oktober 2003 heeft appellant een volledige WAO-uitkering ontvangen op grond van een arbeidsongeschiktheid van 80-100%. Op 26 juli 2004 is door het UWV een functieongeschiktheidsadvies uitgebracht. Daarin wordt geconcludeerd, dat appellant op de voorgenomen ontslagdatum twee jaar arbeidsongeschikt is wegens ziekte of gebrek en dat naar verwachting dat ook nog het geval zal zijn zes maanden na die datum. Vervolgens heeft verweerster bij het bestreden besluit de arbeidsovereenkomst met appellant wegens deze arbeidsongeschiktheid opgezegd tegen 1 februari 2005.

3. De motivering

Ingevolge artikel 4a.5 onder e. van de tussen partijen geldende CAO-VO kan een arbeidsovereenkomst worden opgezegd op grond van ziekte of arbeidsongeschiktheid, indien deze tenminste 24 maanden heeft geduurd en herstel binnen zes maanden na deze 24 maanden niet te verwachten is en er bovendien geen reële plaatsingsmogelijkheden bij de werkgever zijn.

Dit komt overeen met de regeling in artikel 20 van het Besluit Ziekte- en Arbeidsongeschiktheid voor onderwijspersoneel primair en voortgezet onderwijs (BZA).

Door appellant is in beroep aangevoerd dat hij nog onder medische behandeling is en dat hij hoopt in de nabije toekomst het werk weer te kunnen hervatten.

De Commissie heeft vastgesteld dat verweerster beschikt over het vereiste functieongeschiktheidsadvies van UWV dat de ontslaggrond ondersteunt. Hierbij kan worden aangetekend dat appellant een volledige uitkering geniet in het kader van de WAO, dat hij ten tijde van het ontslag ruim drie jaar volledig ziekteverlof genoot en dat hij blijkens de beschikbare arbeidskundige rapportage geen resterende verdien capaciteit heeft zodat er geen herplaatsingsmogelijkheden zijn. Geconstateerd wordt in dit advies dat er een blijvende discrepantie is tussen de arbeidsbelasting van de functie van conciërge en de gezondheidstoestand van appellant. De Commissie stelt op grond hiervan vast dat aan alle in de CAO en in het BZA gestelde voorwaarden voor een arbeidsongeschiktheidsontslag is voldaan.

Appellant heeft in beroep nog aangevoerd dat hem geadviseerd is formeel beroep aan te tekenen om niet in de problemen te raken met betrekking tot eventuele wettelijke voorschriften. De Commissie merkt naar aanleiding hiervan op dat niet valt in te zien waarom een beroep tegen een arbeidsongeschiktheidsontslag noodzakelijk zou zijn om het verlies van uitkeringsrechten te voorkomen, indien het ontslag, zoals in het onderhavige geval is gebleken, op goede gronden berust en materieel met inachtneming van alle geldende rechtspositionele bepalingen en waarborgen tot stand is gekomen.

De Commissie heeft vastgesteld dat het ontslagbesluit, dat gedateerd is op 11 oktober 2004, aan appellant is uitgereikt op 2 november 2004. Hoewel door verweerster voor het niet direct na 11 oktober uitreiken of aangetekend verzenden van het ontslagbesluit alleszins te respecteren

motieven zijn aangevoerd, betekent dit toch dat bij het verlenen van het ontslag de geldende opzegtermijn niet in acht is genomen. Na 31 oktober 2004 kon eerst worden opgezegd tegen 1 maart 2005.

Volgens vaste jurisprudentie van de Commissie brengt deze omstandigheid echter niet met zich mee dat het beroep gegrond wordt verklaard, doch uitsluitend dat verweester aan appellant nog verschuldigd is het salaris over de termijn die aan de opzegtermijn heeft ontbroken, in casu een maand.

Het voorgaande houdt in dat het beroep van appellant ongegrond zal worden verklaard.

4. De beslissing

De Centrale Commissie van Beroep voor het Katholiek Voortgezet Onderwijs,

Recht doende,

Verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gegeven te Eindhoven op 18 februari 2005 door mr. H.P.H. van Griensven, voorzitter, mr. A.F.M. Schrickx, mr. A.A.M. Mollee, mr. Th.M. Dorn en W.Stoop, leden, in tegenwoordigheid van G.H. Gerritsen, secretaris.